



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

16. juli 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 249/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 249/02	Sag C-655/17 P: Appel iværksat den 24. november 2017 af Berliner Stadtwerke GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2017 i sag T-719/16 — Berliner Stadtwerke GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	2
2018/C 249/03	Sag C-656/17 P: Appel iværksat den 24. november 2017 af Berliner Stadtwerke GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2017 i sag T-402/16 — Berliner Stadtwerke GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	2
2018/C 249/04	Sag C-671/17 P: Appel iværksat den 27. november 2017 af Anastasia-Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2017 i sag T-366/16, Gaki mod Europol	3
2018/C 249/05	Sag C-15/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. januar 2018 — Finnair PLC mod Igor Turtshin m.fl.	3

2018/C 249/06	Sag C-223/18 P: Appel iværksat den 27. marts 2018 af Deichmann SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. januar 2018 i sag T-68/16 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret	3
2018/C 249/07	Sag C-230/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 30. marts 2018 — PI	4
2018/C 249/08	Sag C-239/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 3. april 2018 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH mod Freistaat Thüringen	5
2018/C 249/09	Sag C-240/18 P: Appel iværksat den 4. april 2018 af Constantin Film Produktion GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 24. januar 2018 i sag T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret	6
2018/C 249/10	Sag C-243/18 P: Appel iværksat den 3. april 2018 af Empresa Común Europea para el ITER y el Desarrollo de la Energía de Fusión til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 25. januar 2018 i sag T-561/16, Galocha mod Empresa Común Fusión for Energy	7
2018/C 249/11	Sag C-245/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Udine (Italien) den 9. april 2018 — Fallimento Tecnoservice Int. Srl mod Poste Italiane SpA	8
2018/C 249/12	Sag C-253/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 12. april 2018 — Stadt Euskirchen mod Rhenus Veniro GmbH & Co. KG	8
2018/C 249/13	Sag C-255/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11. april 2018 — State Street Bank International GmbH mod Banca d'Italia	9
2018/C 249/14	Sag C-266/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 17. april 2018 — Aqua med sp. z o.o. med hjemsted i Opalenica mod Irena Skóra	10
2018/C 249/15	Sag C-267/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 17. april 2018 — Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mod Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA	10
2018/C 249/16	Sag C-268/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 18. april 2018 — SC Onlineshop SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor	11
2018/C 249/17	Sag C-284/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 25. april 2018 — Equitalia centro SpA mod Poste Italiane SpA	12
2018/C 249/18	Sag C-286/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. marts 2018 — Agrenergy Srl mod Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/19	Sag C-287/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. marts 2018 — Fusignano Due Srl mod Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/20	Sag C-290/18: Sag anlagt den 26. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	14
2018/C 249/21	Sag C-311/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 9. maj 2018 — Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems	15
2018/C 249/22	Sag C-316/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. maj 2018 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge	17

2018/C 249/23	Sag C-325/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 17. maj 2018 — Hampshire County Council mod C.E. og N.E.	18
2018/C 249/24	Sag C-327/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 18. maj 2018 — Minister for Justice and Equality mod R O	19

Retten

2018/C 249/25	Sag T-111/16: Rettens dom af 5. juni 2018 — Prada mod EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE RICH PRADA — ældre nationale og internationale ord- og figurmærker PRADA — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — skade på særpræget eller renomméet — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling]	21
2018/C 249/26	Sag T-160/16: Rettens dom af 31. maj 2018 — Groningen Seasports m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — Nederlandenes fritagelse af seks nederlandske offentlige søhavne for selskabsskat — afgørelse, der erklærer en støtteordning for uforenelig med det indre marked — begrundelsespligt — ligebehandling)	21
2018/C 249/27	Sag T-210/16: Rettens dom af 6. juni 2018 — Lukash mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — faktisk vildfarelse — urigtigt skøn — ret til forsvar — adgang til effektive retsmidler — ejendomsret)	22
2018/C 249/28	Sag T-340/16: Rettens dom af 31. maj 2018 — Flatworld Solutions mod EUIPO — Outsource Professional Services (Outsource 2 India) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Outsource 2 India — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2018/C 249/29	Sag T-461/16: Rettens dom af 31. maj 2018 — Kaddour mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — magtfordrejning — princippet om god forvaltning — princippet om retskraft — tilsidesættelse af artikel 266 TEUF — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder — proportionalitet — princippet om forbud mod forskelsbehandling)	24
2018/C 249/30	Sag T-770/16: Rettens dom af 31. maj 2018 — Korwin-Mikke mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — Europa-Parlamentets forretningsorden — opførelse, der krænker Europa-Parlamentets værdighed og generer det parlamentariske arbejdes korrekte afvikling — disciplinære sanktioner i form af tab af retten til dagpenge og midlertidig suspension af deltagelse i alt arbejde i Europa-Parlamentet — ytringsfrihed — begrundelsespligt — retlig fejl)	25
2018/C 249/31	Sag T-803/16: Rettens dom af 6. juni 2018 — Glaxo Group mod EUIPO Celon Pharma (SALMEX) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket SALMEX — ældre nationalt tredimensionalt varemærke — appelkammerets beføjelse til ex officio at undersøge den reelle brug af det ældre varemærket — artikel 64, stk. 1 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 71, stk. 1 og artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001])	25
2018/C 249/32	Sag T-900/16: Rettens dom af 1. juni 2018 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Dayaday — de ældre nationale figurmærker DAYADAY og dayaday — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001) — renommé — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé)	26

2018/C 249/33	Sag T-163/17: Rettens dom af 31. maj 2018 — Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — samtidige kampagner til fremme af afsætningen af olivenolie i tredjelande, hvoraf den ene er medfinansieret af EGFL og vedrører fremme af olivenolie af europæisk oprindelse, og den anden finansieres af EFRU og vedrører fremme af olivenolie med oprindelse i Spanien — manglende koordinering mellem Kommissionens tjenestegrene, der er ansvarlige for forvaltningen af de to programmer — materiel skade — tab af markedsandele og tabt fortjeneste — ikke-økonomisk skade — skade på kommercielt omdømme)	27
2018/C 249/34	Sag T-258/17: Rettens dom af 6. juni 2018 — Arbusov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	28
2018/C 249/35	Sag T-264/17: Rettens dom af 6. juni 2018 — Uponor Innovation mod EUIPO — Swep International (SMATRIX) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SMATRIX — det ældre EU-figurmærke AsyMatrix — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning 207/2009 [nu artikel 95 i forordning 2017/1001] — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — manglende bedømmelse af et beviselement fremlagt for indsigelsesafdelingen)	28
2018/C 249/36	Sag T-302/17: Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 6000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt]	29
2018/C 249/37	Sag T-303/17: Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 4000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt]	30
2018/C 249/38	Sag T-304/17: Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 5000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt)	31
2018/C 249/39	Sag T-314/17: Rettens dom af 31. maj 2018 — Nosio mod EUIPO (MEZZA) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MEZZA — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — begrænsning af varerne — artikel 43, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 49, stk. 1, i forordning 2017/1001) — begrundelsespligt — ret til kontradiktion — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]	31
2018/C 249/40	Sag T-352/17: Rettens dom af 31. maj 2018 — Korwin-Mikke mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — Europa-Parlamentets forretningsorden — udtalelser, der krænker Europa-Parlamentets værdighed og generer det parlamentariske arbejdes korrekte afvikling — disciplinære sanktioner i form af tab af retten til dagpenge og midlertidig suspension af deltagelse i alt arbejde i Europa-Parlamentet — ytringsfrihed — begrundelsespligt — retlig fejl)	32

2018/C 249/41	Sag T-393/10 INTP: Rettens kendelse af 17. maj 2018 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (Retspleje — fortolkning af en dom — berigtigelse — undladelse af at træffe afgørelse)	33
2018/C 249/42	Sag T-65/17: Rettens kendelse af 17. april 2018 — Westbrae Natural mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket COCONUT DREAM — tilbagetagelse af indsigelsen — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)	33
2018/C 249/43	Sag T-465/17: Rettens kendelse af 18. maj 2018 — VKR Holding mod EUIPO (VELUX) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket VELUX — påberåbelse af det ældre nationale varemærke VELUX' anciennitet — tilbagekaldelse af appelkammerets afgørelse — artikel 103 i forordning (EU) 2017/1001 — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)	34
2018/C 249/44	Sag T-228/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. maj 2018 — Transtec mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — rammeaftale om levering af tjenesteydelser til tredjelande, som modtager Unionens eksterne bistand — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	35
2018/C 249/45	Sag T-274/18: Sag anlagt den 30. april 2018 — Klymenko mod Rådet	35
2018/C 249/46	Sag T-284/18: Sag anlagt den 3. maj 2018 — Arbuzov mod Rådet	36
2018/C 249/47	Sag T-285/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Pšonka mod Rådet	37
2018/C 249/48	Sag T-289/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Pšonka mod Rådet	38
2018/C 249/49	Sag T-292/18: Sag anlagt den 7. maj 2018 — Portugal mod Kommissionen	39
2018/C 249/50	Sag T-295/18: Sag anlagt den 7. juni 2018 — Grækenland mod Kommissionen	40
2018/C 249/51	Sag T-298/18: Sag anlagt den 7. maj 2018 — Banco Comercial Português m.fl. mod Kommissionen	41
2018/C 249/52	Sag T-326/18: Sag anlagt den 28. maj 2018 — Herrero Torres mod EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	42
2018/C 249/53	Sag T-334/18: Sag anlagt den 31. maj 2018 — Bodegas Altun mod EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)	43
2018/C 249/54	Sag T-340/18: Sag anlagt den 31. maj 2018 — Gibson Brands mod EUIPO — Wilfer (Formen på en guitar)	44
2018/C 249/55	Sag T-474/16: Rettens kendelse af 29. maj 2018 — Sowaer mod Kommissionen	45
2018/C 249/56	Sag T-787/16: Rettens kendelse af 31. maj 2018 — QD mod EUIPO	45
2018/C 249/57	Sag T-199/17: Rettens kendelse af 31. maj 2018 — QD mod EUIPO	45
2018/C 249/58	Sag T-443/17: Rettens kendelse af 30. maj 2018 — António Conde & Companhia mod Kommissionen	45
2018/C 249/59	Sag T-23/18: Rettens kendelse af 29. maj 2018 — Nova Brands mod EUIPO– Natamil (Natamil)	45

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 249/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 240 af 9.7.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 231 af 2.7.2018

EUT C 221 af 25.6.2018

EUT C 211 af 18.6.2018

EUT C 200 af 11.6.2018

EUT C 190 af 4.6.2018

EUT C 182 af 28.5.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 24. november 2017 af Berliner Stadtwerke GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2017 i sag T-719/16 — Berliner Stadtwerke GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-655/17 P)

(2018/C 249/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Berliner Stadtwerke GmbH (ved Rechtsanwälte O. Spieker og A. Schönfleisch)

Den anden pari appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 31. maj 2018 afvist appellen, idet den åbenbart delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og delvist er retligt ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 24. november 2017 af Berliner Stadtwerke GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2017 i sag T-402/16 — Berliner Stadtwerke GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-656/17 P)

(2018/C 249/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Berliner Stadtwerke GmbH (ved advokaterne O. Spieker og A. Schönfleisch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 31. maj 2018 afvist appellen, idet den åbenbart delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og delvist er retligt ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 27. november 2017 af Anastasia-Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2017 i sag T-366/16, Gaki mod Europol

(Sag C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Anastasia-Soultana Gaki (ved Rechtsanwalt G. Keisers)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 7. juni 2018 delvist forkastet appellen som åbenbart ugrundet, delvist afvist appellen, da det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling, og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. januar 2018 — Finnair PLC mod Igor Turtschin m.fl.

(Sag C-15/18)

(2018/C 249/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Finnair PLC

Sagsøgere og revisionsindstævnte: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina og Leon Turtschin

Ved Domstolens kendelse af 6. juni 2018 blev sagen slettet fra Domstolens register.

Appel iværksat den 27. marts 2018 af Deichmann SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. januar 2018 i sag T-68/16 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deichmann SE (ved rechtsanwältin C. Onken)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Munich SL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 17. januar 2018 i sag T-68/17 ophæves.

- Afgørelse truffet den 4. december 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2345/2014-4) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne både i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at den appellerede dom tilsidesætter EF-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 15, stk. 1 [nu artikel 58, stk. 1, litra a)], og artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ af 14.6.2017 om EU-varemærker, herefter »EU-varemærkeforordningen« i flere henseender. Retten foretog især en fejlbedømmelse af betydningen af begrebet »varemærket« i EF-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 15, stk. 1.

- (1) For det første fejlbedømte Retten, hvor afgørende det er, og hvilke retlige konsekvenser det har, at fastlægge, hvilken type af varemærke, der er tale om. Retten lagde fejlagtigt til grund, at det ikke havde nogen betydning, om det anfægtede varemærke kunne betegnes som et figurmærke eller som et positionsmærke. Sondringen mellem de forskellige typer af varemærker har imidlertid netop en væsentlig indflydelse på deres genstand og på den måde, hvormed de bruges. Brugen af det anfægtede varemærke som et figurmærke ville være væsentlig anderledes end den måde, hvormed det ville blive brugt, hvis det var et positionsmærke.
- (2) For det andet fastlagde Retten ikke genstanden for det anfægtede varemærke korrekt, men opfattede og behandlede det anfægtede varemærke som et positionsmærke. Det anfægtede varemærke er et figurmærke, eftersom der er blevet ansøgt om det og det er blevet registreret som et figurmærke, og der blev ikke indleveret nogen beskrivelse eller fraskrivelse, der gav anledning til at antage, at andet måtte gøre sig gældende. Den omstændighed alene, at der anvendes stiplede linjer, gør ikke et figurmærke til et positionsmærke.
- (3) Som følge heraf lagde Retten med urette til grund, at Munich S.L. havde bevist, at selskabet havde gjort reel brug af sit varemærke ved at bevise salget af sko, på hvis side der var anbragt to striber, der krydser hinanden. Denne slags brug kunne kun styrke brugen af et positionsmærke, men ikke brugen af et figurmærke som det, der er anfægtet.

⁽¹⁾ EUT 2017 L 154, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 30. marts 2018 — PI

(Sag C-230/18)

(2018/C 249/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PI

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Tirol

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal [...] artikel 15, stk. 2, [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], hvorefter enhver unionsborger har frihed til at søge beskæftigelse, arbejde, etablere sig og levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning, der — således som det er tilfældet med § 19, stk. 3, i Tiroler Landespolizeigesetz, LGBl. nr. 60/1976, senest ændret ved lov LGBl. nr. 56/2017 — giver mulighed for, at en myndigheds organer også uden forudgående myndighedsbehandling kan iværksætte foranstaltninger i form af direkte ordrer og tvangsindgreb på stedet, herunder navnlig lukning af en virksomhed, uden at sådanne foranstaltninger er af rent foreløbig karakter?

- 2) Skal chartrets artikel 47, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 41 og 52, ud fra synspunktet om processuel ligestilling og synspunktet om effektive retsmidler fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning, der — som fastsat i § 19, stk. 3 og 4, i Tiroler Landespolizeigesetz — hjemler konkrete foranstaltninger i form af direkte ordrer og tvangsindgreb, herunder navnlig lukning af virksomheder, uden dokumentation og uden bekræftelse over for en berørt person?
- 3) Skal chartrets artikel 47, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 41 og 52, ud fra synspunktet om processuel ligestilling fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning, der — som fastsat i § 19, stk. 3 og 4, i Tiroler Landespolizeigesetz — til ophævelse af konkrete foranstaltninger i form af direkte ordrer og tvangsindgreb, som er iværksat uden myndighedsprocedure, herunder navnlig lukning af virksomheder, af den person, der er berørt af denne konkrete foranstaltning, kræver en begrundet begæring om ophævelse af denne lukning?
- 4) Skal chartrets artikel 47, sammenholdt med chartrets artikel 52, henset til effektive retsmidler fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning, der som § 19, stk. 4, i Tiroler Landespolizeigesetz i forbindelse med en konkret tvangsforanstaltning i form af en virksomhedslukning kun hjemler en begrænset ret til at begære en sådan ophævet, der er undergivet visse betingelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 3. april 2018 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH mod Freistaat Thüringen

(Sag C-239/18)

(2018/C 249/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appelland: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Sagsøgte og indstævnt: Freistaat Thüringen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har officielle organer i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1768/95⁽¹⁾ en oplysningspligt, der udelukkende drejer sig om arten af planter, uden at der med anmodningen om oplysninger også kræves oplysninger om en beskyttet sort?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at en sådan oplysningspligt kan gøres gældende:
 - a) Er der tale om et officielt organ, der er beskæftiget med overvågning af landbrugsproduktionen, som omhandlet i artikel 11, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1768/95, når organet beskæftiger sig med kontrol af EU-finansieret støtte til landbrugere og i den forbindelse om de landbrugere, der ansøger herom, lagrer data, som også vedrører afgrødetyper?

- b) Har et officielt organ ret til at tilbageholde de oplysninger, der søges om, hvis meddelelsen af oplysninger nødvendiggør, at en tredjemand bearbejder eller specificerer de data, som findes hos organet, og dette medfører en udgift på ca. EUR 6 000,00? Spiller det i den forbindelse en rolle, om ansøgeren er villig til at overtage de hermed forbundne omkostninger?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT 1995, L 173, s. 14).

Appel iværksat den 4. april 2018 af Constantin Film Produktion GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 24. januar 2018 i sag T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-240/18 P)

(2018/C 249/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Constantin Film Produktion GmbH (ved Rechtsanwältin E. Saarmann og P. Baronikians)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 24. januar 2018 i sag T-69/17 ophæves.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort tre anbringender gældende.

1. Tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra f)

Den Europæiske Unions Ret afslog med urette at registrere det omtvistede EU-varemærke under henvisning til den absolutte registreringshindring i EU-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 7, stk. 1, litra f). Det ansøgte tegn strider ikke mod sædelighed.

Den Europæiske Unions Ret har begået følgende fejl ved efterprøvelsen af den tidligere instans' vurderinger:

Den Europæiske Unions Ret efterprøvede det ansøgte tegn »Fuck you, Goethe« i stedet for det konkrete ansøgte tegn »Fack Ju Göhte«.

Den Europæiske Unions Ret antog med urette, at det ansøgte tegn er præget af en iboende vulgaritet, og overså derved, at det af flere ord bestående ordtegn »Fack Ju Göhte« er et originalt og særpræget kunstbegreb, der på grund af den forkerte skrivemåde virker sjovt og harmløst.

Den Europæiske Unions Ret har retligt fejlagtigt bekræftet den af den foregående instans undersøgte opfattelse af de relevante tysksprogede kundekredse. Appellanten har godtgjort den store succes for filmen »Fack Ju Göhte« i den tysktalende del af Den Europæiske Union, og også det forhold, at de relevante kundekredse forbinder det ansøgte tegn med munterhed og underholdning. Også de (få) markedsdeltagere, der aldrig har hørt om filmen, kan umuligt føle sig stødt af det ansøgte tegn for de ansøgte varer og tjenesteydelser, da allerede skriftformen med lydskrift fratager tegnet alvor. Det ansøgte varemærke opfordrer ikke kundekredsene til at handle, tiltaler dem ikke direkte og fornærmer dem heller ikke.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

Da Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsrets bedømmelser vedrørende det ansøgte tegn »DIE WANDERHURE« (EUIPO's afgørelse af 28.5.2015 — R 2889/2014-4 — *Die Wanderhure*) ikke anvendes på nærværende sag, har Den Europæiske Unions Ret behandlet i det væsentlige lignende faktiske forhold vilkårligt ulige.

3. Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik

Ved efterprøvelsen af tegnet »Fuck you, Goethe« i stedet for »Fack Ju Göhte« og derved, at Den Europæiske Unions Ret ikke har anvendt bedømmelserne fra WANDERHUREN-afgørelsen har Retten truffet en uforudsigelig afgørelse, der ikke kan efterprøves.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1, med senere ændringer (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker, EUT 2017, L 154, s. 1).

Appel iværksat den 3. april 2018 af Empresa Común Europea para el ITER y el Desarrollo de la Energía de Fusión til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 25. januar 2018 i sag T-561/16, Galocha mod Empresa Común Fusión for Energy

(Sag C-243/18 P)

(2018/C 249/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Empresa Común Europea para el ITER y el Desarrollo de la Energía de Fusión (ved G. Poszler og R. Hanak, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Yosu Galocha

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 25. januar 2018 afsagt i sag T-561/16 ophæves, idet denne annullerede reservelisterne i udvælgelsesproceduren F4E/CA/ST/FGIV/2015/001 og Fusion for Energy's afgørelser om at ansætte ansøgere.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne og omkostningerne i første instans, såfremt Domstolen giver medhold i appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Proportionalitetsprincippet er ikke blevet overholdt, og der er dermed blevet pålagt en unødvendig straf på tredjeparter, der var omfattet af en afgørelse, som viste sig at være ulovlig.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Udine (Italien) den 9. april 2018 — Fallimento Tecnoservice Int. Srl mod Poste Italiane SpA

(Sag C-245/18)

(2018/C 249/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Italien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 74 og 75 i direktiv 2007/64/EF⁽¹⁾, i den affattelse, der var gældende den 3. august 2015, og hvis bestemmelser om forpligtelser og grænser for ansvaret for betalingstjenesteudbyderen er gennemført i italiensk lovgivning ved artikel 24 og 25 i lovdekret nr. 1[1]/201[0], fortolkes således, at de kun finder anvendelse på betalingstjenesteudbyderen for den person, der bestiller betalingstransaktionen, eller således, at de også finder anvendelse på betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 12. april 2018 — Stadt Euskirchen mod Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

(Sag C-253/18)

(2018/C 249/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadt Euskirchen

Sagsøgt: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Procesdeltagere: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH og RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Udelukker artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra e), i forordning (EF) nr. 1370/2007⁽¹⁾ med forpligtelsen til selv at udføre den overvejende del af den offentlige personbefordringstjeneste, at den interne operatør kan lade denne overvejende del af tjenesten udføre af et selskab, hvori han ejer 2,5 % af selskabsandelene, og den øvrige del af selskabsandelene ejes direkte eller indirekte af andre kompetente myndigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, S. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11. april 2018 — State Street Bank International GmbH mod Banca d'Italia

(Sag C-255/18)

(2018/C 249/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: State Street Bank International GmbH

Sagsøgt: Banca d'Italia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter »ændringer i status«, der som omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2015/63⁽¹⁾ ikke har nogen konsekvenser for bidragspligten, en lodret fusion af et institut, der tidligere var underlagt tilsyn fra en national afviklingsmyndighed, med et moderselskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, hvis fusionen er foregået inden for bidragsperioden, og gælder denne regel også, hvis fusionen og instituttets efterfølgende opløsning fandt sted i 2015, hvor hverken den nationale afviklingsmyndighed eller den nationale fond endnu var blevet oprettet formelt af medlemsstaten, og bidragene endnu ikke var blevet beregnet?
- 2) Skal artikel 12 i forordning (EU) 2015/63, sammenholdt med samme forordnings artikel 14 samt artikel 103 og 104 i direktiv 2014/59/EU⁽²⁾, fortolkes således, at et institut også i tilfælde af en lodret fusion med et moderselskab fra en anden medlemsstat er forpligtet til at betale fuldt bidrag for hele det pågældende år og ikke i forhold til det antal måneder, hvor instituttet har været underlagt tilsyn fra den første medlemsstats afviklingsmyndighed, hvilket svarer til det, der er foreskrevet for »nyligt tilsynsbelagte« institutter som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2015/63?
- 3) Finder de bestemmelser, som gælder for det almindelige bidrag, og navnlig artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2015/63, henset til direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) 2015/63 og de principper, der ligger til grund for systemet for afviklingsværktøjer i forbindelse med bankkriser, også anvendelse på det ekstraordinære bidrag med hensyn til tidspunktet for udpegningen af, hvem der er forpligtet til at betale bidraget, samt bidragets størrelse, idet der tages højde for det ekstraordinære bidrags art og de omstændigheder, under hvilke det må opkræves?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til de nationale finansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 46)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 17. april 2018 — Aqua med sp. z o.o. med hjemsted i Opalenica mod Irena Skóra

(Sag C-266/18)

(2018/C 249/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aqua med sp. z o.o. med hjemsted i Opalenica

Sagsøgt: Irena Skóra

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en prøvelse af en værnetingsaftale i en forbrugerftale, som en national ret foretager ex officio og som støttes på artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29, herefter direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾) og Den Europæiske Unions domstols praksis (dom Pannon GSM, C-243/08), også omfatte kontraktlige bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om værneting for tvister mellem parterne, men gør dette ved blot at henvise til national ret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal den prøvelse, som retten foretager, medføre, at kompetencereglerne anvendes således, at forbrugeren ydes den beskyttelse, der tilkommer den pågældende i henhold til direktivet, dvs. således, at sagen kan afgøres ved den ret, der ligger nærmest forbrugers bopæl eller sædvanlige opholdssted?

⁽¹⁾ EUT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 17. april 2018 — Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mod Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Sag C-267/18)

(2018/C 249/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Sagsøgt: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 57, stk. 4, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at opsigelsen af en offentlig kontrakt som følge af, at dele af arbejderne er blevet givet i underentreprise uden den ordregivende myndigheds tilladelse, udgør en betydelig eller vedvarende mangel i forbindelse med opfyldelsen af et væsentligt krav under en tidligere offentlig kontrakt, der medfører, at en økonomisk aktør skal udelukkes fra deltagelse i en udbudsprocedure?

⁽¹⁾ EUT 2014 L 94, s. 65.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 18. april 2018 — SC Onlineshop SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor

(Sag C-268/18)

(2018/C 249/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Onlineshop SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 ⁽²⁾ af 6. oktober 2016, fortolkes således, at apparater som de GPS-navigeringssystemer PNI S 506, der udgør tvistens genstand, skal tariferes i KN-underposition 8526 91, underposition 8526 91 20, eller i KN-position 8528, underposition 8528 59 00?
- 2) Er de versioner af den kombinerede nomenklatur, der successivt følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 698/2012 ⁽³⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 459/2014 ⁽⁴⁾, relevante med henblik på fastsættelse af den korrekte tarifiering af apparater som de navigeringssystemer, der udgør tvistens genstand, således at de kan anvendes analogt på produkter, som ligner det omhandlede navigeringssystem, og kan analog anvendelse af disse bestemmelser understøtte den af toldmyndigheden anlagte fortolkning af den kombinerede nomenklatur?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987 L 256, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6.10.2016 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2016, L 294, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 698/2012 af 25.7.2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2012, L 203, s. 34).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 459/2014 af 29.4.2014 om ændring af visse forordninger om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2014, L 133, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 25. april 2018 — Equitalia centro SpA mod Poste Italiane SpA

(Sag C-284/18)

(2018/C 249/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger (og kontraindstævnt): Equitalia centro SpA

Sagsøgt (og kontraappellant): Poste Italiane SpA

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Er artikel 14 TEUF (tidligere traktatens artikel 7D, herefter artikel 16 EF) og artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og det forhold, at den er omfattet af reglerne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, til hinder for en bestemmelse som fastsat i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, hvorved — også efter privatiseringen af de »bank-post«-tjenester, som udføres af Poste Italiane s.p.a. — indføres og opretholdes en eneret (monopolordning) til fordel for Poste Italiane s.p.a., hvis formål er forvaltning af en postgirokonto, der skal anvendes til indsamling af lokal kommunal ejendomsskat, når der tages hensyn til udviklingen i national lovgivning vedrørende opkrævning af skatter og afgifter, som i hvert fald efter 1997 giver både skattepligtige personer og lokale skattemyndigheder mulighed for at anvende betalingsmetoder og opkrævning gennem banksystemet?
- 2) Såfremt indførelsen af et lovbestemt monopol som svar på det første spørgsmål skal anses for at opfylde kendetegnene for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og artikel 107, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 92, herefter artikel 87 EF) i henhold til Domstolens fortolkning af disse bestemmelser vedrørende betingelserne for, at der kan sondres mellem en lovlig foranstaltning — kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste — og ulovlig statsstøtte (Domstolens dom af 24.4.2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), da til hinder for en bestemmelse som den, der følger af artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996 og artikel 3, stk. 1, dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident, hvorved Poste Italiane s.p.a. er tillagt en beføjelse til ensidigt at fastsætte størrelsen af det »gebyr«, som koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale for opkrævning af kommunal ejendomsskat, og som anvendes på hver forvaltningstransaktion, der foretages på den postgirokonto, som er oprettet i koncessionshaverens navn, henset til at Poste Italiane s.p.a. ved bestyrelsens afgørelse nr. 57/1996 fastsatte det nævnte gebyr til 100 ITL for perioden fra den 1. april 1997 til den 31. maj 2001 og til 0,23 EUR for perioden efter den 1. juni 2001?
- 3) Er artikel 102, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 86, herefter artikel 82, stk. 1, EF), som fortolket af Domstolen (jf. Domstolens dom af 13.12.1991, C-18/88, GB Inno BM, af 25.6.1998, C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, og af 17.5.2001 C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) til hinder for et regelsæt som det, der udgøres af artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, artikel 3, stk. 1, i dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident og artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, hvorved koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale det »gebyr«, som ensidigt fastsættes og/eller ændres af Poste Italiane s.p.a., idet denne ikke ellers kan opsiges kontrakten om postgirokontoen uden at gøre sig skyldig i den i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992 fastsatte misligholdelse og den deraf følgende manglende opfyldelse af den forpligtelse til at opkræve kommunal ejendomsskat, som denne har påtaget sig i forhold til den lokale skattemyndighed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. marts 2018 —
Agrenergy Srl mod Ministero dello Sviluppo Economico**

(Sag C-286/18)

(2018/C 249/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Agrenergy Srl

Appelindstævnt: Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 3, litra a), i direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ — også i lyset af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning og direktivets samlede regulering af fremme af produktionen af energi fra vedvarende energikilder — fortolkes således, at en national ordning, hvorefter den italienske regering med efterfølgende gennemførelsesdekreter kan reducere eller endog ophæve de fastsatte incitamentstariffer, ikke er forenelig med EU-retten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. marts 2018 —
Fusignano Due Srl mod Ministero dello Sviluppo Economico**

(Sag C-287/18)

(2018/C 249/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fusignano Due Srl

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 3, litra a), i direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ — også i lyset af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning og direktivets samlede regulering af fremme af produktionen af energi fra vedvarende energikilder — fortolkes således, at en national ordning, hvorefter den italienske regering med efterfølgende gennemførelsesdekreter kan reducere eller endog ophæve de fastsatte incitamentstariffer, ikke er forenelig med EU-retten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).

Sag anlagt den 26. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-290/18)**

(2018/C 249/20)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og C. Hermes, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Portugisiske Republik**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke hurtigst muligt og inden for højst seks år har udpeget syv lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF ⁽²⁾ af 7. december 2004, og heller ikke 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF ⁽³⁾ af 19. juli 2006, som særlige bevaringsområder.
- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på de syv lokaliteter i det atlantiske biogeografiske område, således som anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004, og på de 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skulle Den Portugisiske Republik inden for højst seks år regnet fra datoen for vedtagelsen af de nævnte beslutninger have udpeget syv lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område, der blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004, og 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006. Den nævnte frist udløb henholdsvis den 7. december 2010 og den 19. juli 2012. Den Portugisiske Republik har imidlertid endnu ikke udpeget lokaliteterne af fællesskabsbetydning som særlige bevaringsområder.

Artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43 pålægger medlemsstaterne for så vidt angår de særlige bevaringsområder at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på lokaliteterne.

Det er Kommissionens opfattelse, at de af Den Portugisiske Republik iværksatte foranstaltninger — dvs. både Plano Setorial da Rede Natura 2000 og andre foranstaltninger, som de portugisiske myndigheder har henvist til — ikke opfylder de særlige økologiske behov for naturtyperne i bilag I og arterne i bilag II til direktivet, og at de derfor ikke kan anses for at være »nødvendige bevaringsforanstaltninger« som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7.12.2004 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT 2004, L 387, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19.7.2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT 2006, L 259, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 9. maj 2018 — Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems

(Sag C-311/18)

(2018/C 249/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Data Protection Commissioner

Sagsøgte: Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU ⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 ⁽²⁾ (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelands håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF ⁽³⁾ (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed?
- 2) 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da:
 - a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller
 - b) en eller flere medlemsstaters nationale ret?
- 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget?

3) Ved bedømmelsen af, om et tredjeland sikrer det i EU-retten krævede beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives til det pågældende land som omhandlet i direktivets artikel 26, bør beskyttelsesniveauet i tredjelandet da bedømmes under henvisning til:

a) de gældende regler i tredjelandet, der følger af dettes nationale ret eller internationale forpligtelser, og praksis, der skal sikre overholdelsen af disse regler, herunder faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, som overholdes i tredjelandet,

eller

b) de regler, der er henvist til under a), sammen med administrativ praksis, regulerings- og overholdelsespraksis samt de politiske garantier, procedurer, protokoller, tilsynsmekanismer og udenretslige midler, der findes i tredjelandet?

4) Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, krænker det da privatpersoners rettigheder i henhold til chartrets artikel 7 og/eller 8, hvis personoplysninger videregives fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen?

5) Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, hvis personoplysninger overføres fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen:

a) overholder beskyttelsesniveauet i USA da kerneindholdet af en privatpersons ret til et retsmiddel i tilfælde af krænkelse af hans eller hendes rettigheder vedrørende personoplysninger, der garanteres ved chartrets artikel 47?

Hvis svaret på a) er bekræftende,

b) er de begrænsninger, som amerikansk ret pålægger en privatpersons adgang til et retsmiddel i sammenhæng med USA's nationale sikkerhed, da forholdsmæssige i den i chartrets artikel 52 omhandlede betydning og går ikke videre end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed?

6) 1) Hvilket beskyttelsesniveau kræves der for personoplysninger, som videregives til et tredjeland i medfør af standardkontraktbestemmelser vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, i lyset af direktivets bestemmelser, navnlig artikel 25 og 26 forstået i lyset af chartret?

2) Hvilke forhold skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om beskyttelsesniveauet for oplysninger, der videregives til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, opfylder kravene i direktivet og chartret?

7) Er det forhold, at standardkontraktbestemmelser finder anvendelse mellem dataeksportøren og dataimportøren og ikke er bindende for et tredjelandets nationale myndigheder, som kan pålægge dataimportøren at stille personoplysninger til rådighed for landets sikkerhedstjenester med henblik på yderligere behandling, i medfør af bestemmelser, der er fastsat i SKB-afgørelsen, til hinder for, at bestemmelserne yder tilstrækkelige garantier som forudsat i direktivets artikel 26, stk. 2?

8) Hvis en dataimportør i et tredjeland er underlagt overvågningslovgivning, som efter databeskyttelsesmyndighedens opfattelse er i strid med bestemmelserne i bilaget til SKB-afgørelsen, direktivets artikel 25 og 26 og/eller chartret, skal databeskyttelsesmyndigheden da anvende sine håndhævelsesbeføjelser i henhold til direktivets artikel 28, stk. 3, til at suspendere datastrømme, eller er udøvelsen af disse beføjelser begrænset til undtagelsestilfælde i lyset af 11. betragtning til direktivet [11. betragtning til Kommissionens afgørelse 2010/87/EU], eller kan en databeskyttelsesmyndighed anvende sin skønsbeføjelse til at undlade at suspendere datastrømme?

- 9) 1) Med henblik på anvendelsen af direktivets artikel 25, stk. 6, udgør afgørelse (EU) 2016/1250⁽⁴⁾ (»afgørelsen om værnet om privatlivets fred«) da en konstatering, der finder generel anvendelse, og som er bindende for databeskyttelsesmyndigheder og medlemsstaternes retsinstanser, således at USA sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i den i direktivets artikel 25, stk. 2, omhandlede forstand gennem landets nationale ret eller de internationale forpligtelser, det har påtaget sig?
- 2) Hvis den ikke gør det, hvilken betydning, om nogen, har afgørelsen om værnet af privatlivets fred da ved den foretagne bedømmelse af, om de garantier, der gives for oplysninger, som er videregivet til USA i medfør af SKB-afgørelsen, er tilstrækkelige?
- 10) Henset til High Courts konstateringer vedrørende amerikansk ret sikrer oprettelsen af ombudsmanden under værnet om privatlivets fred i henhold til bilag A til bilag III til afgørelsen om værnet om privatlivets fred, sammenholdt med den eksisterende ordning i USA, da, at USA stiller et med chartrets artikel 47 foreneligt retsmiddel til rådighed for de registrerede personer, hvis personoplysninger videregives til USA i henhold til SKB-afgørelsen?
- 11) Overtræder SBK-afgørelsen chartrets artikel 7, 8 og/eller 47?

- ⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2010/87 af 5.2.2010 om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT 2010, L 39, s. 5).
- ⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2297 af 16.12.2016 om ændring af beslutning 2001/497/EF og afgørelse 2010/87/EU om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til tredjelande og registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT 2016, L 344, s. 100).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281, s. 31).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12.7.2016 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (EUT 2016, L 207, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Det Forenede Kongerige) den 14. maj 2018 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and
Customs mod The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge**

(Sag C-316/18)

(2018/C 249/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal der sondres mellem transaktioner, som er momsfrigtage, og transaktioner, der ikke er momspligtige, med henblik på vurderingen af, om der kan opnås fradrag for moms erlagt i forbindelse med sådanne transaktioner?

- 2) Såfremt et forvaltningshonorar kun skal betales i relation til investeringsvirksomhed, der ikke momspligtig, er det da muligt at lægge til grund, at der består den nødvendige tilknytning mellem disse omkostninger og den økonomiske virksomhed, hvortil de indtægter, der hidrører fra investeringerne, anvendes, således at der kan ske fradrag for indgående moms med henvisning til arten og omfanget af den udgående økonomiske virksomhed, for hvilken der gælder ret til momsfradrag? I hvilket omfang er det relevant at tage hensyn til det formål, som indtægterne skal anvendes til?
- 3) Skal der sondres mellem moms af transaktioner, der har til formål at tilvejebringe kapital til en virksomhed, og moms af transaktioner, som danner grundlag for løbende indtægter, som er forskellige fra faste indtægter, der udspringer af udgående økonomisk virksomhed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 17. maj 2018 —
Hampshire County Council mod C.E. og N.E.**

(Sag C-325/18)

(2018/C 249/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hampshire County Council

Sagsøgt: C.E. og N.E.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis det gøre gældende, at børn af deres forældre og/eller andre familiemedlemmer er blevet ulovligt fjernet fra det land, hvor de har deres sædvanlige opholdssted, under tilsidesættelse af en retsafgørelse, som en offentlig myndighed i denne stat har udstedt, kan denne offentlige myndighed da få en retsafgørelse om tilbagegivelse af børnene til denne jurisdiktion fuldblyrdet ved retterne i en anden medlemsstat i henhold til bestemmelserne i kapital III i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾, eller ville dette være en ulovlig omgåelse af forordningens artikel 11 og Haagerkonventionen af 1980 eller i øvrigt være misbrug af rettigheder eller lovgivning fra den pågældende myndigheds side?
- 2) Er der i en sag, der vedrører fuldbyrdelsesbestemmelserne i Rådets forordning (EF) 2201/2003, kompetence til at forlænge fristen i henhold til artikel 33, stk. 5, hvis forsinkelserne grundlæggende er de minimis, og fristen i øvrigt ville være blevet forlænget under henvisning til nationale procesregler?
- 3) Uanset spørgsmål [2], hvis en udenlandsk myndighed fjerner de børn, der er genstand for tvisten, fra en medlemsstats jurisdiktion på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse, der er afsagt ex parte i overensstemmelse med artikel 31 i Rådets forordning (EF) 2201/2003, men før forkyndelsen af denne fuldbyrdelsesafgørelse for forældrene, hvorved de fratages deres ret til at begære udsættelse af en sådan afgørelse mens en appelsag behandles, bringer en sådan fremgangsmåde da det væsentligste indhold i »forældres« rettigheder i henhold til EMRK's artikel 6 eller chartrets artikel 47 i fare, således at fristen (i henhold til denne forordnings artikel 33, stk. 5) i øvrigt skal forlænges?

⁽¹⁾ Gem Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 18. maj 2018 — Minister for Justice and Equality mod R O

(Sag C-327/18)

(2018/C 249/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: R O

Præjudicielle spørgsmål

Under henvisning til:

- (a) Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 TEU,
 - (b) usikkerheden med hensyn til de aftaler, der vil blive indgået mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige med henblik på at regulere forholdene efter Det Forenede Kongeriges udtræden, og
 - (c) den deraf følgende usikkerhed for så vidt angår omfanget af den eftersøgte persons rettigheder i praksis i henhold til traktaterne, chartret eller relevant lovgivning, såfremt han måtte blive overgivet til Det Forenede Kongerige og forblive fængslet, efter at Det Forenede Kongerige forlader Den Europæiske Union,
- 1) Skal den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da i henhold til EU-retten nægte at foretage en overgivelse til Det Forenede Kongerige af en person, der er genstand for en europæisk arrestordre, og hvis overgivelse i øvrigt er påkrævet i henhold til medlemsstatens nationale ret,
 - (i) i alle tilfælde?
 - (ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller
 - (iii) i ingen tilfælde?
 - 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er som beskrevet under (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt overgivelsen er forbudt?
 - 3) Er det i forbindelse med det andet spørgsmål et krav, at retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, mens den afventer større klarhed om den relevante retlige ordning, der skal indføres efter, at den medlemsstat, som har fremsat anmodningen, udtræder af Unionen,
 - (i) i alle tilfælde?
 - (ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller
 - (iii) i ingen tilfælde?

- 4) Såfremt svaret på det tredje spørgsmål er som beskrevet i (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt det er et krav, at den udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre?
-

RETTE

Rettens dom af 5. juni 2018 — Prada mod EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Sag T-111/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE RICH PRADA — ældre nationale og internationale ord- og figurmærker PRADA — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — skade på særpræget eller renomméet — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling]

(2018/C 249/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Prada SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat F. Jacobacci)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: The Rich Prada International PT (Surabaya, Indonesien) (ved solicitor Y. Zhou)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. januar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 3076/2014-2 og R 3186/2014-2), som berigtiget den 14. marts 2017, vedrørende en indsigelsessag mellem Prada og The Rich Prada International.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Prada SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Groningen Seasports m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-160/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — Nederlandenes fritagelse af seks nederlandske offentlige søhavne for selskabsskat — afgørelse, der erklærer en støtteordning for uforenelig med det indre marked — begrundelsespligt — ligebehandling)

(2018/C 249/26)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Groningen Seasports NV (Delfzijl, Nederlandene) og de fem øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (først ved advokaterne E. Pijnacker Hordijk og I. Kieft, derefter ved advokaterne A. Kleinhout og C. Zois)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Noë, B. Stromsky og J. F. Brakeland, som befuldmægtigede, derefter ved S. Noë og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Nederlandene (ved J. Langer og M. Bulterman, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/634 af 21. januar 2016 om statsstøtte SA.25338 (2014/C) (ex E 3/2008 og ex CP 115/2004), som Nederlandene har gennemført — Fritagelse af offentlige virksomheder for selskabsskat (EUT 2016, L 113, s. 148).

Konklusion

- 1) Havenbedrijf Moerdijk NV tillades at indtræde i sagen i stedet for Havenschap Moerdijk som sagsøger.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Groningen Seaports NV og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens dom af 6. juni 2018 — Lukash mod Rådet

(Sag T-210/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — faktisk vildfarelse — urigtigt skøn — ret til forsvar — adgang til effektive retsmidler — ejendomsret)

(2018/C 249/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olena Lukash (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Cessieux)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union (ved F. Naert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til 263 TEUF om annullation af for det første Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 62, s. 1), for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2015/876 af 5. juni 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 142, s. 30) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/869 af 5. juni 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 142, s. 1), for det fjerde Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2016, L 60, s. 1), og af for det femte Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført og opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådet for den Europæiske Union frifindes.
- 2) Olena Lukash betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Retten dom af 31. maj 2018 — Flatworld Solutions mod EUIPO — Outsource Professional Services (Outsource 2 India)

(Sag T-340/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Outsource 2 India — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 249/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Flatworld Solutions Pvt Ltd (Bangalore, Indien) (ved advokaterne S.O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes og J. Schumacher)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Outsource Professional Services Ltd (Friedrichshafen, Tyskland), der er blevet tilladt at træde i stedet for den anden part i sagen for appelkammeret (ved advokat A. Kempfer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. april 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 611/2015-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Flatworld Solutions og Outsource2India.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. april 2016 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 611/2015-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Flatworld Solutions Pvt Ltd afholdte omkostninger.
- 2) Outsource Professional Services Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Kaddour mod Rådet

(Sag T-461/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — magtfordrejning — princippet om god forvaltning — princippet om retskraft — tilsidesættelse af artikel 266 TEUF — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder — proportionalitet — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2018/C 249/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Khaled Kaddour (Damaskus, Syrien) (ved solicitors V. Davies og V. Wilkinson og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J. Bauerschmidt og G. Étienne, derefter ved J. Bauerschmidt og S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2016, L 141, s. 30), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Khaled Kaddour bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Korwin-Mikke mod Parlamentet(Sag T-770/16) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — Europa-Parlamentets forretningsorden — opførelse, der krænker Europa-Parlamentets værdighed og generer det parlamentariske arbejdes korrekte afvikling — disciplinære sanktioner i form af tab af retten til dagpenge og midlertidig suspension af deltagelse i alt arbejde i Europa-Parlamentet — ytringsfrihed — begrundelsespligt — retlig fejl)

(2018/C 249/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Polen) (ved advokaterne M. Cherchi og A. Daoût)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Alonso de León og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets præsidents afgørelse af 5. juli 2016 og af Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse af 1. august 2016, hvorved sagsøgeren blev pålagt en sanktion i form af tab af retten til dagpenge i 10 dage og midlertidig suspension af hans deltagelse i al arbejde i Parlamentet i en periode på fem på hinanden følgende dage, dels søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 1. august 2016 annulleres.
- 2) Erstatningspåstanden afvises.
- 3) Janusz Korwin-Mikke og Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 6. juni 2018 — Glaxo Group mod EUIPO Celon Pharma (SALMEX)(Sag T-803/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket SALMEX — ældre nationalt tredimensionalt varemærke — appelkammerets beføjelse til ex officio at undersøge den reelle brug af det ældre varemærket — artikel 64, stk. 1 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 71, stk. 1 og artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 249/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Glaxo Group Ltd (Brentford, Det Forenede Kongerige) (ved barristers S. Baran, T. St Quintin og S. Wickenden samt solicitors E. Morris og R. Jacob)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Polen) (ved advokat M. Krasiński)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2108/2015-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Glaxo Group og Celon Pharma

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2108/2015-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Glaxo Group Ltd afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) Celon Pharma S.A. bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 1. juni 2018 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday)

(Sag T-900/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Dayaday — de ældre nationale figurmærker DAYADAY og dayaday — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001) — renommé — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé)

(2018/C 249/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Casual Dreams, SLU (Manrèse, Spanien) (ved advokat A. Tarí Lázaro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved S. Palmero Cabezas, derefter ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 375/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Casual Dreams og Miguel Ángel López Fernández.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 6. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 375/2016-2) annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Casual Dreams, SLU afholdte omkostninger, herunder dem der er afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità mod Kommissionen

(Sag T-163/17) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — samtidige kampagner til fremme af afsætningen af olivenolie i tredjelande, hvoraf den ene er medfinansieret af EGFL og vedrører fremme af olivenolie af europæisk oprindelse, og den anden finansieres af EFRU og vedrører fremme af olivenolie med oprindelse i Spanien — manglende koordinering mellem Kommissionens tjenestegrene, der er ansvarlige for forvaltningen af de to programmer — materiel skade — tab af markedsandele og tabt fortjeneste — ikke-økonomisk skade — skade på kommercielt omdømme)

(2018/C 249/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità (Rom, Italien) (først ved advokaterne A. Fratini og G. Pandolfi, derefter ved advokat A. Fratini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis, D. Bianchi og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt, i det væsentlige som følge af den manglende koordinering fra de af Kommissionens tjenestegrene, som er ansvarlige for forvaltningen af de kampagner for fremme af afsætningen af europæisk og spansk olivenolie i tredjelande (Indien, Rusland og Kina), der er medfinansieret af EU-fondene, samt manglende ophævelse af konkurrenceforvridningen og de heraf følgende skadesvirkninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità bærer sine egne omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 6. juni 2018 — Arbuzov mod Rådet(Sag T-258/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 249/34)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Sergej Arbuzov (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Pekař og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Sergej Arbuzovs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Rettens dom af 6. juni 2018 — Uponor Innovation mod EUIPO — Swep International (SMATRIX)(Sag T-264/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SMATRIX — det ældre EU-figurmærke AsyMatrix — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning 207/2009 [nu artikel 95 i forordning 2017/1001] — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — manglende bedømmelse af et beviselement fremlagt for indsigelsesafdelingen)

(2018/C 249/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Uponor Innovation AB (Borås, Sverige) (ved advokat A. Kylhammar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Swep International AB (Landskrona, Sverige) (ved advokaterne J. Norderyd og C. Sundén)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 236/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Swep International og Uponor Innovation

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 1. marts 2017 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 236/2016-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Uponor Innovation afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) Swep International AB bærer sine egne omkostninger og betaler de af Uponor Innovation AB afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Sag T-302/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 6000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt]

(2018/C 249/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (ved advokaterne S. Fröhlich og M. Hartmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 656/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Zhejiang Rongpeng Air Tools og Sata.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sata GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Sag T-303/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 4000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt]

(2018/C 249/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (ved advokaterne S. Fröhlich og M. Hartmann)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 654/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Zhejiang Rongpeng Air Tools og Sata.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sata GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 29. maj 2018 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)(Sag T-304/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 5000 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — ligebehandling — princippet om god forvaltningskik — begrundelsespligt)

(2018/C 249/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (advokaterne S. Fröhlich og M. Hartmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 655/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Zhejiang Rongpeng Air Tools og Sata.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Sata GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Nosio mod EUIPO (MEZZA)(Sag T-314/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MEZZA — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — begrænsning af varerne — artikel 43, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 49, stk. 1, i forordning 2017/1001) — begrundelsespligt — ret til kontradiktion — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 249/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nosio SpA (Mezzocorona, Italien) (ved advokaterne A. Perani og J. Graffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Capostagno og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1518/2016-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MEZZA som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nosia SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 31. maj 2018 — Korwin-Mikke mod Parlamentet

(Sag T-352/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — Europa-Parlamentets forretningsorden — udtalelser, der krænker Europa-Parlamentets værdighed og generer det parlamentariske arbejdes korrekte afvikling — disciplinære sanktioner i form af tab af retten til dagpenge og midlertidig suspension af deltagelse i alt arbejde i Europa-Parlamentet — ytringsfrihed — begrundelsespligt — retlig fejl)

(2018/C 249/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Polen) (ved advokaterne M. Cherchi, A. Daoût og M. Dekleermaker)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, S. Seyr og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets præsidents afgørelse af 14. marts 2017 og af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 3. april 2017, hvorved sagsøgeren blev pålagt en sanktion i form af tab af retten til dagpenge i 30 dage, midlertidig suspension af hans deltagelse i al arbejde i Parlamentet i en periode på 10 på hinanden følgende dage og forbud mod at repræsentere Parlamentet i en periode på halvandet år, dels søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 3. april 2017 annulleres.
- 2) Erstatningspåstanden afvises.

3) Janusz Korwin-Mikke og Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens kendelse af 17. maj 2018 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-393/10 INTP) ⁽¹⁾

(Retspleje — fortolkning af en dom — berigtigelse — undladelse af at træffe afgørelse)

(2018/C 249/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokat C. Stadler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, H. Leupold og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en begæring om fortolkning af dom af 15. juli 2015, Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (T-393/10, EU:T:2015:515), og subsidiært en begæring om berigtigelse af og godtgørelse for en undladelse af at træffe afgørelse med hensyn til den nævnte dom.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG et Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens kendelse af 17. april 2018 — Westbrae Natural mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Sag T-65/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket COCONUT DREAM — tilbagetagelse af indsigelsen — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 249/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Westbrae Natural, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved barrister D. McFarland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. november 2016 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 182/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Kaufland Warenhandel og Westbrae Natural.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Westbrae Natural, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Rettens kendelse af 18. maj 2018 — VKR Holding mod EUIPO (VELUX)

(Sag T-465/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket VELUX — påberåbelse af det ældre nationale varemærke VELUX' anciennitet — tilbagekaldelse af appelkammerets afgørelse — artikel 103 i forordning (EU) 2017/1001 — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 249/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VKR Holding A/S (Søborg, Danmark) (ved advokat J. Heebøll)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. maj 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1927/2016-2) angående påberåbelse af ancienniteten vedrørende det nationale varemærke (estiske), som er identisk med ordmærket »VELUX«, der er registreret som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. maj 2018 — Transtec mod Kommissionen**(Sag T-228/18 R)****(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — rammeaftale om levering af tjenesteydelser til tredjelande, som modtager Unionens eksterne bistand — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)**

(2018/C 249/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Transtec (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om dels udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 26. marts 2018 om afvisning af sagsøgerens tilbud og om tildeling til ti tilbudsgivere af kontrakten vedrørende delaftale nr. 3 af kontrakten »rammeaftale om gennemførelse af eksternt bistand 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026« med referencenummer EuropeAid/138778/DH/SER/Multi, dels at Kommissionen pålægges at medtage sagsøgeren midlertidigt blandt de tilbudsgivere, hvis tilbud er antaget.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 30. april 2018 — Klymenko mod Rådet**(Sag T-274/18)**

(2018/C 249/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det af Oleksandr Viktorovych Klymenko anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling.
- EU-Rådets afgørelse 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører de anfægtede retsakters utilstrækkelige begrundelse.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til adgang til effektive retsmidler, der er sikret ved de grundlæggende principper i EU-retten, bl.a. artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
3. Det tredje anbringende vedrører manglende retsgrundlag, eftersom artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union ikke kan være retsgrundlag for den restriktive foranstaltning, der er blevet truffet over for Oleksandr Viktorovych Klymenko.
4. Det fjerde anbringende vedrører det forhold, at der foreligger en faktuel fejl, idet Oleksandr Viktorovych Klymenko har fremlagt oplysninger, der attesterer et manglende tilstrækkeligt faktisk grundlag for nogen som helst strafferetlig procedure.
5. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til respekt for ejendom, som er et grundlæggende princip i EU-retten, der er beskyttet ved artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sag anlagt den 3. maj 2018 — Arbuzov mod Rådet

(Sag T-284/18)

(2018/C 249/46)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Sergej Arbuzov (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som den vedrører Sergej Arbuzov.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Sergej Arbuzov afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltning

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål bl.a. gjort gældende, at Rådet for Den Europæiske Union ikke udviste behørig omhu og opmærksomhed ved vedtagelsen af afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018, idet det inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse undlod at tage stilling til sagsøgerens argumenter og de beviser, som han havde fremlagt til støtte for sin sag, og idet det primært støttede den nævnte afgørelse på et kort sammendrag fra den offentlige anklager i Ukraine og ikke anmodede om yderligere oplysninger om efterforskningernes forløb i Ukraine.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de restriktive foranstaltninger over for ham er uforholdsmæssige, går videre end, hvad der er nødvendigt, og udgør en tilsidesættelse af folkeretlige garantier vedrørende beskyttelse af sagsøgerens ejendomsret.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Pšonka mod Rådet

(Sag T-285/18)

(2018/C 249/47)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Viktor Pavlovič Pšonka (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 annulleres, for så vidt som nævnte afgørelse og forordning vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltning

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål bl.a. gjort gældende, at Rådet for Den Europæiske Union ikke udviste behørig omhu og opmærksomhed ved vedtagelsen af afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018, idet det inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse undlod at tage stilling til sagsøgerens argumenter og de beviser, som han havde fremlagt til støtte for sin sag, og idet det primært støttede den nævnte afgørelse på et kort sammendrag fra den offentlige anklager i Ukraine og ikke anmodede om yderligere oplysninger om efterforskningernes forløb i Ukraine.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de restriktive foranstaltninger over for ham er uforholdsmæssige, går videre end, hvad der er nødvendigt, og udgør en tilsidesættelse af folkeretlige garantier vedrørende beskyttelse af sagsøgerens ejendomsret.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder som sikret i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at såvel hans ret til en retfærdig rettergang og til en formodning om uskyld som hans ret til beskyttelse af privat ejendom blev tilsidesat i forbindelse med vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Pšonka mod Rådet

(Sag T-289/18)

(2018/C 249/48)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Artem Viktorovič Psonka (Kramatorsk, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 annulleres, for så vidt som nævnte afgørelse og forordning vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltning

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål bl.a. gjort gældende, at Rådet for Den Europæiske Union ikke udviste behørig omhu og opmærksomhed ved vedtagelsen af afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018, idet det inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse undlod at tage stilling til sagsøgerens argumenter og de beviser, som han havde fremlagt til støtte for sin sag, og idet det primært støttede sig på et kort sammendrag fra den offentlige anklager i Ukraine og ikke anmodede om yderligere oplysninger om efterforskningernes forløb i Ukraine.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de restriktive foranstaltninger over for ham er uforholdsmæssige, går videre end, hvad der er nødvendigt, og udgør en tilsidesættelse af folkeretlige garantier vedrørende beskyttelse af sagsøgerens ejendomsret.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder som sikret i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at såvel hans ret til en retfærdig rettergang og til en formodning om uskyld som hans ret til beskyttelse af privat ejendom blev tilsidesat i forbindelse med vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger.

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-292/18)

(2018/C 249/49)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 955 af 27. februar 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som visse udgifter med et beløb på 1 052 101,05 EUR, der er anmeldt af Portugal, udelukkes med den begrundelse, at de udgør »Gæld fejlagtigt indberettet i tabellerne i bilag III og dermed ingen anvendelse af 50/50-reglen«.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig en tilsidesættelse artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ og artikel 54 i forordning (EF) nr. 1306/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

Sag anlagt den 7. juni 2018 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-295/18)

(2018/C 249/50)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou og E. Chroni)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republiks udgifter til et samlet (brutto-) beløb på 17 869 131,75 EUR (de finansielle virkninger androg 14 857 076,98 EUR), der blev afholdt og anmeldt inden for rammerne af ELFUL vedrørende foranstaltningerne 125A, 321 og 322 (bruttobeløb på 15 631 043,52 EUR, hvoraf de finansielle virkninger androg 12 618 988,75 EUR) og foranstaltning 123A (2 238 088,23 EUR) samt et beløb på 588 103,59 EUR [for udgifter] afholdt inden for rammerne af EGFL i forlængelse af kontroller af transaktionerne i regnskabsårene 2011-2014, blev udelukket fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender. De første seks anbringender vedrører den korrektion, der blev pålagt inden for rammerne af ELFUL for foranstaltningerne 125A, 321, 322 og 123A, mens de sidste to anbringender vedrører den korrektion, der blev pålagt for mangler ved kontrollen af transaktionerne i henhold til afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.

1. Det første anbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 52, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013, Kommissionens tidsmæssige kompetenceoverskridelse i forbindelse med pålæggelsen af de omtvistede finansielle korrektioner og Kommissionens faktiske fejl ved fastlæggelsen af den omtvistede korrektions beregningsgrundlag.
2. Med det andet anbringende gøres subsidiært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af *ne bis in idem*-princippet, retssikkerhedsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning og proportionalitetsprincippet.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 71, stk. 2 og artikel 75, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, artikel 43 i forordning (EF) nr. 1974/2006 ⁽³⁾, bestemmelserne i det nationale program for udvikling af landdistrikterne vedtaget af Kommissionen (programmet for udvikling af landdistrikterne 2007 — 2013) samt artikel 24, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 65/2011 ⁽⁴⁾, manglende retligt grundlag og begrundelse samt en faktisk fejl for så vidt angår den pålagte finansielle korrektion på 10 %, for så vidt som forvaltningsmyndighederne udøvede sine beføjelser fuldt ud lovligt og korrekt.
4. Med det fjerde anbringende, der fremsættes subsidiært til det tredje anbringende, gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning og retningslinjerne i dokumenterne VI/5330/1997 og C(2015) 3675 af 8. august 2015 samt en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til satsen for den anvendte finansielle korrektion på 10 %.
5. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 65/2011, en faktisk fejl og en utilstrækkelig begrundelse vedrørende manglerne ved forvaltningsmyndighedernes vurdering af støtteansøgningerne og mangler ved kontrollen af vurderingen samt en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

6. Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 65/2011 og af proportionalitetsprincippet, en faktisk fejl og en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til manglerne ved vurderingen af, om udgifterne var rimelige.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den finansielle korrektion, der blev pålagt for regnskabsårene 2011 til 2013, skal annulleres, for så vidt som de er uden retligt grundlag og begrundelse, særligt for så vidt angår 2013, idet den er i strid med princippet om god forvaltningsskik.
8. Med det ottende anbringende gøres i fem særskilte dele gældende, at den omtvistede korrektion blev pålagt som følge af en faktisk fejl fra Kommissionens side og helt uden begrundelse og er i strid med Den Helleniske Republiks ret til forsvar.

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2006, L 368, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT 2011, L 25, s. 8)

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Banco Comercial Português m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-298/18)

(2018/C 249/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Banco Comercial Português (Porto, Portugal), Banco ActivoBank S.A. (Lissabon) og Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lissabon) (ved advokaterne C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.C. Laprévote, A. Champsaur og D. Oda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017/N) af 11. oktober 2017 (Statsstøtte SA.49275) annulleres, for så vidt som den anså contingent capital agreement (den betingede kapitalaftale, herefter »CCA«), der blev indgået mellem den portugisiske afviklingsfond (herefter »afviklingsfonden«) og Lone Star group (herefter »Lone Star«) i forbindelse med førstnævntes salg af Novo Banco, S.A. (herefter »Novo Banco«) til sidstnævnte, for at være statsstøtte, som var forenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgernes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at afviklingen af Banco Espírito Santo, S.A. (herefter »BES«) i 2014 alene blev gennemført i henhold til portugisisk ret, og før Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190) (direktivet om genopretning og afvikling af banker, herefter »BRRD«) trådte i kraft.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at BRRD først fandt anvendelse fra 1. januar 2015.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at salget af Novo Banco, for at den oprindelige procedure for afviklingen af BES kunne opretholdes som en enhed og gennemføres, skulle reguleres i henhold til den nationale ret, som var gældende forud for gennemførelsen af BRRD.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved med urette at fastslå, at der ikke findes nogen uløseligt forbundne bestemmelser i BRRD, som er relevante for vurderingen af CCA.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 101 og 44 i BRRD.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»procedureforordningen«, EUT 2015, L 248, s. 9), ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, til trods for at der var alvorlig tvivl om, hvorvidt CCA-mekanismen var forenelig med EU-retten, således at sagsøgerne blev frataget deres processuelle rettigheder.

Sag anlagt den 28. maj 2018 — Herrero Torres mod EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Sag T-326/18)

(2018/C 249/52)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: José-Ramón Herrero Torres (Castellón de la Plana, Spanien) (ved advokat J.V. Gil Martí)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DZ Licores, SLU. (Cartagena, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: DZ Licores, SLU. (Cartagena, España)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES — registreringsansøgning nr. 14 444 855

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2104/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, idet den er retsstridig og sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, samt artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. maj 2018 — Bodegas Altun mod EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Sag T-334/18)

(2018/C 249/53)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Spanien) (ved advokat J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Codorníu SA (Esplugues de Llobregat, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Bodegas Altun, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket ANA DE ALTUN — EU-varemærkeregistrering nr. 11 860 913

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. marts 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 173/2018-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets- og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 31. maj 2018 — Gibson Brands mod EUIPO — Wilfer

(Formen på en guitar)

(Sag T-340/18)

(2018/C 249/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Gibson Brands, Inc. (Nashville, Tennessee, De Forenede Stater) (ved Solicitor K. Hughes og advokaterne A. Renck og C. Stöber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Gibson Brands, Inc.

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt EU-varemærke (formen på en guitar) — EU-varemærkeregistriering nr. 9 179 953

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 415/2017-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Hans-Peter Wilfer, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 29. maj 2018 — Sowaer mod Kommissionen**(Sag T-474/16)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/55)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens kendelse af 31. maj 2018 — QD mod EUIPO**(Sag T-787/16)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens kendelse af 31. maj 2018 — QD mod EUIPO**(Sag T-199/17)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/57)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens kendelse af 30. maj 2018 — António Conde & Companhia mod Kommissionen**(Sag T-443/17)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/58)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Rettens kendelse af 29. maj 2018 — Nova Brands mod EUIPO– Natamil (Natamil)**(Sag T-23/18)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/59)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA